

for at Du er os budt for at lede os opad, er Du vist kommet for at lede os nedad til Jordens nederste Dele" — og paa en saadan Maade ønsker jeg nødig, at man skal gaae frem mod en Mand, der skal optræde som Præst. Jeg beder det høitærede Thing forlade mig, at jeg drager saa stærkt tilfælt mod Præsterne. Det er forøvrigt ikke mod Præsternes Personlighed, thi deres Personlighed agter og respekterer jeg som enhver anden Statsborger i Samfundet, men det er imod Præstens Personlighed som Præst, saaledes som den fremtræder for os, at jeg drager tilfælt. Jeg har siden ifjor gennemføgt den apostoliske Lære saa nøie, som det var mig muligt, for at finde en Sammenligning med de apostoliske Tider og vore; jeg hørte igaar, at det ærede historiske Medlem (Schiern) sagde os, at vore Tider ikke passe efter de apostoliske Forhold. Jeg tillader mig at troe, at det ærede Medlem var af den Formening, at Præsterne i deres Forhold burde noget saa nær stemme overeens med de apostoliske Forhold; men havde det været mig muligt at komme til Erkjendelse af, at de stemmede overeens med de apostoliske Forhold, saa skulde jeg ikke have været saa streng i min Dom over dem. Jeg beder dernæst det høitærede Thing lægge Mærke til, naar jeg omtaler Kirken, at Ordet „Kirke“ for mig ikke er det, som jeg har hørt benævne for Kirke. Jeg har her saaledes hørt Geistligheden nævne for Kirken; jeg har hørt Folketirken nævne for Kirken og jeg har hørt flere Ting nævne for Kirken. Om min Mening er den rette, overlader jeg til Enhvers videre Bedømmelse, men jeg forstaaer Ordet Kirke saaledes; Ethvert Samfund, som i kristelig Henseende træder sammen for at dyrke Gud i Aand og Sandhed, er for mig en kristelig Kirke, og det er mig ligegyldigt, om det stæer i Folketirken eller i den fattigste Bondehytte; saaledes er min Betragtning af Ordet Kirke.

Jeg skal nu gaae over til at omtale, hvad jeg har at indvende imod Enkeltighederne i selve Forslaget. Der er for det Første § 4. Jeg kan her næsten følge det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern), dog ikke fuldkommen. Jeg maa tilstaae, at det

ogsaa har forundret mig, at den ærede Forslagsstiller har kunnet opstille den Valgcensus, som er indført i § 4, thi naar man vil træde frem som Forslagsstiller i kirkelig Henseende, og især give det Udsæende af, at Forslaget kommer i Frihedens Navn, saa synes mig rigtignok, at Forslagsstilleren bør vise sin Frindsindethed i selve Forslaget; den ærede Forslagsstiller har villet bruge den selv samme Valgcensus, som er opstillet for Valg her til Folkethinget og fremdeles til andre Institutioner; men dette passer efter min Mening ingenlunde paa det kirkelige Gebet; det kirkelige Gebet kan for mig ikke være for frit, og jeg kan som Følge deraf dele Mening med det ærede Medlem for Svendborg Amts 4de Valgkreds (Schiern), der mener, at vi Alle, som høre til Folketirken, Mænd som Qvinder, skulde være lige berettigede til at vælge, hvem vi ønske at have til Sjælesørger; det ærede Medlem hittede endog saa, om jeg forstod ham ret, at det qvindelige Kjønn maastee burde have en større Ret end det mandlige, men saa langt kan jeg ikke følge ham; jeg kan følge ham dertil, at de skulde have lige Ret, følge ham dertil, siger jeg, fordi jeg betragter Qvindeskjønn i saa Henseende for ligesaa høitstaaende i og for sig som Mændene, naar de i Sandhed ere gennemtrængte af Christendommens Aand, men dette er vanskeligt for Noget af os at bedømme. Forslagsstilleren har i § 4 villet stille enkelte Klasser i Samfundet høiere end andre, og det er Noget, jeg er meget imod, thi jeg er af den Formening, at man hos den ringeste og fattigste Person mange Gange kan finde et mere ydmygt og mere dybt kristeligt Hjerte, end man kan finde hos den Rige og Fornemme, og derfor skal man vel vogte sig for at affkære noget som helst Medlem af Kirken Ret til at deeltage i Valget af Sjælesørgeren. Man strides ogsaa her i denne Sal saa overmaade meget om at faae Kirke og Stat skilte fra hinanden; jeg hører til dem, som meget skulde ønske, at Kirke og Stat vare skilte fra hinanden, men endnu har jeg ikke hørt Noget, som var istand til at fremstille for os, hvorledes dette kan stæe. Kunde det lykkes mig hertil at fremsætte et Forslag, skulde det være mig kjær, skjøndt jeg ikke nægter, jeg tvivler om, at det vil blive